

KDYŽ TI BLÍŽNÍ V PRCHLIVOSTI 343

TEXT: JOSEF BAŠTECKÝ † 1922

HUDBA: DIMITRIJ STĚPANOVIČ BORTNJANSKIJ † 1825

Když ti bli - žní v pr - chli - vo - sti
kře - hcí jsme, nuž so - cho - tno - stí
po - tu - py šíp v sr - dce vryl,
o - dpusť mu, v čem po - chy - bil.
Pra - vi - ci mu v u - pří - mno - stí
po - dej na znak smí - ře - ní,
vždyť sám žá - dáš za své hří - chy
od Bo - ha o - dpu - ště - ní.

2. I když by se obnovilo protivníka sočení, / odpusť, dřív co snadné bylo, po druhé snáz k splnění. / Čiň, jak praví Páně rada, / v dobrou vůli vejdi s ním / a necht' slunce nezapadá / nikdy nade hněvem tvým!
3. Neustává-li v své zlobě, odpusť zase, pomni jen, / po třetí-li křivdí tobě, Páně že je pomsty den. / Nedej přemoci se zlému, / duch ať střeží tělo mdlé, / zůstaň věrný Mistru svému, / přemáhaje v dobrém zlé!